

Handfchrift
afdeeling I
N° 1836

s. C. ravenhage 21 Maart 1893

Onder verwijzing laaststelijk naar de missive van Uwen ambtsvoorganger dd. 23 Juli jl. 2^e afde. A. n°. 113, heb ik de eer, U. E. hierbij te doen geworden een schrijven van H. E. M. Gezant te Londen dd. 13 Februari jl. n°. 66 (met 2 bijlagen) houdende nadere voorstellen der Britsche Heering, in verband met het nieuwe te sluiten uitleveringsverdrag, benevens eene, daarom, zent aan mijn Departement opgestelde nota

Tot mijn leedwezen bemerkte ik, dat de onderhandelingen thans weder worden hervend. Reeds bij het sluiten van het bestaand uitleveringsverdrag met Groot-Brittannië in 1844, werd er aandrang uitgeveend om de Kolonien daarin te begrippen. Toen verandering in onze koloniale wetgeving, zulks mogelijk had gemaakt, werd die aandrang een tiental jaren geleden hernieuwd. En in November 1892 werd onzerzijds een ontwerp ingediend, dat het zeer beperkte verdrag van 1844 tot een groot aantal misdrijven uitbreidde en tevens tot de weder, zijdsche Kolonien uitstrekke. Na eene onder, handeling van ruim zesdehalf jaar kon eindelijk in Juni jl. eene Koninklijke machtiging tot

Zijner Excellentie
den Heere Minister
van Justitie

tot onderteekening van het verdrag aan H^o.
ell. Gezant te Londen worden toegezonden.
Doch thans worden ter elfder ure nieuwe
voorstellen gedaan waarvan de bedoeling
blijkbaar is, om voor sommige dynamiet-
misdrijven eene speciale internationale re-
geling in te voeren. Daargelaten de wensche-
lijkheid eener regeling, overeenkomstig die
voorstellen, betreffen zij in de aangeboden
redactie misdrijven, waarvoor grotendeels
noch volgens de Britsche, noch volgens de N^o.
derlandsche wetgeving, uitlevering kan wor-
den toegestaan. Het komt mij voor, dat wil
men ooit tot onderteekening geraken - het
verdrag alleen op de bestaande wetgeving
behoort te berusten en geene beloften mag
bevatten omtrent toekomstige wetbepalingen,
waaraan niemand voorspellen kan
of wanneer en in welken vorm zij in de wet-
geving zullen worden opgenomen.

Echter zou ik er geen bezwaar in zien
om aan de Britsche Regeering te kennen te
geven, dat onzer zijds ernstig zal worden over-
wogen of de door Haar opgenoemde feiten
voor welke thans geene uitlevering kan
worden toegestaan, daartoe vatbaar kun-
nen worden gemaakt en dat - wanneer onze
uitleveringswet in dien zin mocht zijn veran-
derd

Nota

n° 1836

In art. II n° 4 wordt sub (a) voorgesteld
uitleveren, wegens het teweegbrengen eener
ontploffing of het vervaardigen, in voorraad
hebben, plaatsen, werpen, verzenden of bij
zich dragen van eene ontplofbare stof, met
het voegmerk, zwaar lichamelyk letsel toe
te brengen.

De hier bedoelde feiten zullen, althans
ten deele, wel vallen onder art. 157 Wetboek
van Strafrecht, doch bij het ontwerpen van
art. 13 sub 16 der Invoeringswet heeft Baron
du Tour van Bellinchave de uitlevering
beperkt tot brandstichting, zoodat voor het
teweegbrengen van eene ontploffing en het
vervoorzaken eener overstroming of zich
zelf geene uitlevering mogelijk is. Ten deele
te zonden de bovengenoemde feiten daar-
stellen, eene volgens het Nederlandsch recht
niet strafbare poging zonder begin van
uitvoering. Kan de qualificatie echter lui-
den: poging tot moord, dan is de uitlevering
verzekerd door art. II sub 1 van het ontwerp-
verdrag.

Sub (b) wordt in de eerste plaats voor-
gesteld uit te leveren bij het wederrechtelyk
en

en opzettelijk door ontploffing vernielen of beschadigen van eenig gebouw, indien daar, van levensgevaar voor een ander te duchten is (zie art. 140 n° 2, Strafwetboek) Dit is, met uitzondering der beschadiging, aan de Britsche Hegeering dezerzijds ruimer voorgesteld bij schrijven van 19 November 1892, n° 11581^{1/2} en wel sub n° 17 van ons ontwerp: „destruction illegale commise à dessein d'un édifice ou d'une construction, lorsqu'il peut en résulter un danger de mort pour autrui.“

Tegen beperking tot ontploffing kan dezerzijds geen bezwaar worden gemaakt. Echter n° 4 zou alzo een nieuw nummer (5) aan de Britsche Hegeering kunnen worden voorgesteld van dezen inhoud: „5. Unlawful destruction by explosion, caused intentionally of an edifice or building, when there may result from the same a danger to the life of others.“

In de tweede plaats wordt ~~wordt~~ sub (b) uitlevering voorgesteld bij het wederrechtelijk en opzettelijk plaatsen of werpen van ontplofbare stof met het oogmerk een gebouw of het zich daarin bevindende te vernielen.

Dit komt vrij wel overeen met poging tot de misdrijven, bedoeld in art. 140 sub 1 en 3 52 Strafwetboek en werd onzerzijds ook voorgesteld in 1892, doch door de Britsche Hegeering eveneens verworpen.

Bij

Bij eenige uitbreiding van het boven voorgestelde nieuwe nummer 5, zou onzerzijds aan het Britsche verlangen kunnen worden voldaan, bijz aldus: „5. Unlawful destruction by explosion, caused intentionally, of an edifice or building, when there may result from the same a general danger to property or a danger to the life of others or assembling, to do so.“

In de derde plaats wordt sub (b) voorgesteld uit te leveren, wegens het wederrechtelijk en opzettelijk plaatsen of werpen van ontplofbare stof, met het oogmerk een vaartuig of het zich daarin bevindende te vernielen.

Althet het voq op art. 163 Strafwetboek werd in 1892 voorgesteld: „le fait illégal commis à dessein de détruire un navire, lorsqu'il peut en résulter un danger pour autrui“, hetgeen de Britsche Hegeering eveneens met stilzwijgen voorbijging. Onzerzijds zou nu kunnen worden voorgesteld een nieuw nummer (6) van dezen inhoud:

„6. Attempt to the unlawful act, committed intentionally, of destroying by explosion a vessel or ship, when there may result from the same a danger to the life of others.“

Het sub (c) opgenomen feit, namelijk het vervaardigen of bezitten van ontplofbare stof met een misdadig oogmerk, is volgens het

Neder,

Nederlandsche recht niet strafbaar, daar het
zou daarsstellen eene poging zonder begin van
uitvoering. Ten deze kan dus niet aan het Brit-
sche verlangen worden voldaan.

Thachkens het vrij zonderling protocol,
dat men aan het verdrag wenscht toe te voegen,
zou in een onbepaalde toekomst uitlevering
verplicht worden: 1° wegens het wederrechtelijk
en opzettelijk beweegbrengen eener ontplof-
fing, indien daarvan levensgevaar of goederenschade
te duchten is.

De boven bedoelde beperking door baron
du Tour in de inleverings wet gebracht, maakt
voor dit feit uitlevering onzerzijds onmogelijk.
2° wegens daadwerkelijke voorbereiding en sa-
menpanning tot het beweegbrengen van ont-
plofing, indien daarvan levensgevaar of
goederenschade te duchten is.

Om de zoeven bedoelde beperking, is ook
voor deze feiten onzerzijds geene uitlevering mogelijk
3° wegens het vervaardigen, in bezit of macht
hebben van ontplofbare stof met het voegmerk
levensgevaar of goederenschade te veroorzaken
of een ander daartoe in staat te stellen.

Althans deze feiten zouden daarsstellen eene
volgens het Nederlandsche recht niet strafbare
poging zonder begin van uitvoering.

Ten slotte wil men in gezegd protocol zich
verbinden, om later eene schikking te treffen,
waar,

waar door zoude worden uitgeleverd aan
zijn vaderland, hij, die in het andere land
of in een derde rijk eenige bepaalde ontplof-
fings-misdrijven zoude hebben gepleegd.

Voor die enkele misdrijven zou worden
afgeweken van het beginsel, neergelegd in
art. I van het ontwerp-verdrag.

Doch er is meer. Uitlevering wegens
misdrijven, in Nederland gepleegd, is onmo-
gelijk thachkens art. 2 initio der uitleverings-
wet. Terwijl, indien het misdrijf in een derden
staat gepleegd is, de uitlevering aan dien staat,
ratione materiae, toch zeker de voorkeur zal
verdienen.

Het schijnt overbodig nog op te merken,
dat van opnemings in het verdrag, van het
thans nader ^{voor} gestelde, onder voorbehoud
van goedkeuring door de Staten-Generaal,
voh geen sprake kan zijn, daar gelaten nog of
het sluiten van zodanig verdrag ware
overeenebrengen met art. 4. al. 2 der Grond-
wet, kan toch wijziging van ons strafwet-
boek niet plaats hebben bij tractaat.

derd. er bij de Nederlandsche Regeering
wel geen bezwaar zal bestaan om een addi-
tioneel verdrag in bedwelden geest met Groot-
Brittanje te sluiten

Bij de terugontvangst van het schrijven
van H. E. Gezant met den daarbij behorende
den brief van Lord Salisbury zal ik gaarne
vernemen, welke meening U. E. ontrent de
nadere Britsche voorstellen koesterd.

7

De Minister van Buitenlandse Zaken.
(get) W. H. de Beaufort.